

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 16Csp/131/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6622204644
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Kucbel
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2023:6622204644.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, pred sudcom JUDr. Dušanom Kucbelom, v spore žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, AK so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému L. Č., W.. XX.XX.XXXX, F. U. H. XXX, o zaplatenie 1709,40 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Návrh na zmenu žalobcu doručený súdu dňa 13.03.2023 súd ne pri p ú š ť a.
- II. Súd žalobu **z a m i e t a.**
- III. Žiadna zo strán **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1709,40 Eur s príslušenstvom. Žalobca odvodzoval svoj nárok na tom skutkovom základe, že so žalovaným uzatvoril dňa 06.02.2018 zmluvu o pôžičke č. 6272398/1820001357, ktorou poskytol žalovanému pôžičku v sume 2000 Eur. Pôžičku mal žalovaný splácať v pravidelných 96 mesačných splátkach v sume 30,78 Eur až do celkového splatenia sumy 2954,88 Eur. Žalovaný doposiaľ uhradil sumu 636,04 Eur. Listom zo dňa 27.11.2019 preto vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok. Následne dňa 19.01.2020 úver podľa bodu 14.2 zmluvných podmienok zosplatnil, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 22.01.2020. Uplatnil si aj úroky z omeškania z dlžnej sumy počnúc 6 dňom od nasledujúcim po oznámení o mimoriadnej splatnosti.

2. Proti platobnému rozkazu vydanému v konaní podal žalovaný včas dňa 23.02.2023 odpor, v ktorom namietol, že zmluva o úvere nebola ním podpísaná. Poukázal tiež na to, že v spore je potrebné skúmať, či žalobca pri poskytovaní úveru konal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z. z., pretože v zmluve bol uvedený iba jeho čistý príjem za posledné tri mesiace a žiadne náklady na zabezpečenie jeho životných potrieb. Vo vzťahu k výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka namietol, že v nej žalobca neuviedol termín splátky, s ktorou mal byť v omeškaní viac ako tri mesiace. Obdobne tento údaj absentoval aj v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Žalobca nepreukázal, že uvedené oznámenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, nakoľko v súdnej zásielke nepredložil doručenkú. Poukázal na nesprávny výpočet RPMN v zmluve a odkázal na ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b), d), a f) zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

3. Uznesením č. k. 16Csp/131/2022-90 zo dňa 09.03.2023 súd návrh na zmenu žalobcu zamietol, rovnako tak zamietol návrh na odročenie predbežného prejednania sporu.

4. Žalobca opätovne dňa 13.03.2023 doručil súdu návrh na zmenu žalobcu z dôvodu, že došlo k postúpeniu pohľadávky zo žalobcu na spoločnosť Intrum s. r. o. Podaním doručeným dňa 14.03.2023 sa ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní nariadenom na deň 17.03.2023 z dôvodu hospodárnosti konania.

5. Súd vo veci dňa 17.03.2023 nariadil predbežné prejednanie sporu. Súd predbežné prejednanie sporu neotvoril z dôvodu osobnej neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, čím by sa predbežné prejednanie sporu minulo svojmu účinku. Keďže žalobca svoju neúčasť ospravedlnil, čím súhlasil s prejednaním veci bez jeho účasti (na pojednávaní ako to uviedol v svojom podaní), súd priamo otvoril vo veci pojednávanie.

6. Žalovaný na pojednávaní predložil potvrdenie spoločenstva bytov 6 BJ Veľké Dravce 222 zo dňa 15.03.2023, podľa ktorého spoločenstvo potvrdzuje, že pani Kelemenová za mesiac január za rok 2018 uhradila mesačný vklad do fondu spoločenstva 20 Eur, čo bol v tej dobe schválený poplatok do fondu spoločenstva bytov, úhrada bola prevedená cez banku na účet spoločenstva. Zotrval na svojich písomných vyjadreniach. Na otázku súdu, či mu bol poskytnutý predmetný úver zo strany žalobcu odpovedal kladne.

7. Vzhľadom na to, že žalovaný na pojednávaní potvrdil, že mu bol úver zo strany žalobcu poskytnutý, súd považoval v konaní za nesporné podľa § 150 ods. 1 CSP v spojení s § 186 ods. 2 CSP, že žalobca (resp. jeho právny predchodca) uzatvoril ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom dňa 06.02.2018 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. VS 1820001357, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 2000 Eur s počtom 96 mesačných splátok v sume 3,78 Eur s ročnou úrokovou sadzbou 8,90 %. V zmluve o úvere sa zmluvné strany v bode 14.2 dohodli, že v prípade, ak žalovaný sa dostane do omeškania so splátkami, môže banka vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Nebolo sporné, že žalovaný zaplatil na úver sumu 636,04 Eur, pričom nedodrжал svoju povinnosť splácať predpísané mesačné splátky. Žalobca listom dňa 27.11.2019 vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok. Následne listom zo dňa 22.01.2020 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru.

8. Na základe procesnej obrany žalovaného bolo v konaní bolo sporné, či výzva na zaplatenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zo dňa 27.11.2019 sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného, rovnako ako oznámenie žalobcu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.01.2022.

9. Z doručky na č. I. 17 súdneho spisu mal súd za preukázané, že žalovanému bola dňa 05.12.2019 riadne doručená výzva žalobcu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zo dňa 27.11.2019.

10. Predmetom sporu bolo právne posúdenie súdu o dôvodnosti nároku žalobcu na zaplatenie dlžnej čiastky úveru. Súd subsumoval uplatnený nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi žalovaným a žalobcom ako spotrebiteľsky právny vzťah podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd mal za preukázané, že žalovaný a žalobca uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., pričom podľa § 2 písm. d) žalobca sa zaviazal žalovanému poskytnúť úver a žalovaný sa podľa zmluvy zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady s tým spojené a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka). V článku 14. 2 zmluvy o úvere sa sporové strany podľa § 53 ods. 9 v nadväznosti na § 565 Občianskeho zákonníka dohodli, že v prípade, ak sa žalovaný dostane do omeškania so splácaním splátok viac ako tri mesiace, je žalobca oprávnený po predchádzajúcej výzve vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Podľa názoru súdu uvedený mechanizmus pre zosplatnenie spotrebiteľského úveru predpokladá, že žalovaný mal byť najskôr vyzvaný na úhradu dlžnej splátky v lehote nie kratšej ako 15 dní a následne mu malo byť zo strany žalobcu uplatnené a doručené okamžité zosplatnenie úveru, ktoré zakladá nárok na úhradu dlžnej čiastky ako celku. Mimoriadne zosplatnenie úveru, t. j. oprávnenie požadovať zaplatenie celej dlžnej sumy, ktorá mala byť platená v splátkach podľa § 565 Občianskeho zákonníka predstavuje jednostranný právny úkon, pre ktorý je potrebný prejav vôle konajúceho voči adresátovi tohto právneho úkonu. Pre účinnosť jednostranného právneho úkonu sa vyžaduje, aby sa aspoň dostal do dispozičnej sféry žalovaného podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka (pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 36/2020 zo dňa 15.12.2020, publikovaného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod poradovým č. 4/2021).

11. Žalovaný si povinnosť splácať predpísané mesačné splátky nesplnil, čo nebolo sporné. Preto ho žalobca vyzval listom zo dňa 27.11.2019 podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na zaplatenie

omeškaných splátok, pričom mu táto listina bola riadne doručená dňa 05.12.2019. Hoci žalovaný v podanom odpore namietol, že žalobca nepreukázal doručenie uvedenej výzvy, z vykonaného dokazovania bol táto skutočnosť riadne preukázaná. To však pre účinné zosplatenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nepostačovalo. Žalovaný svoju procesnú obranu v odpore založil aj na tom, že žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.01.2020. Tým ostala predmetná skutková okolnosť sporná. Žalobca však napriek tomu ostal v tejto časti procesne pasívny. V tejto časti žalobcu ťažilo dôkazné bremeno, že oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru sa dostalo aspoň do dispozičnej sféry žalovaného v súlade s § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Keďže žalobca uvedenú skutočnosť napriek procesnej obrane žalovaného nepreukázal, dôkazné bremeno o skutočnosti, od ktorej odvodzoval svoj úspech v spore, neunesol. Preto ostala táto skutková okolnosť z jeho strany neobjasnená - nepreukázaná (tzv. stav non liquet; v tej súvislosti súd poukazuje na právny názor Ústavného súdu SR v náleze sp. zn. I. ÚS 24/2019 zo dňa 09.06.2020). Subsumpciou zisteného skutkového stavu potom súd dospel k záveru, že okamžité zosplatenie úveru žalobcom na základe listu zo dňa 22.01.2022 nemohlo voči žalovanému pôsobiť a vyvolať právne účinky podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

12. Následkom toho žalobcovi nepatrilo právo požadovať splatenie úveru naraz, bez ohľadu na dojednané mesačné splátky. Žalobcovi ostal nárok na zaplatenie jednotlivých splátok za podmienok podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tie však žalobca nešpecifikoval. V sporovom konaní je základnou povinnosťou žalobcu, uviesť rozhodujúce skutkové tvrdenia a predložiť za účelom ich preukázania dôkazy tak, aby bol v spore úspešný vo vzťahu k nároku, ktorý žaluje. Podmienkou však je, aby súd vedel tieto rozhodujúce skutkové tvrdenia, podporené príslušnými dôkazmi podradiť (subsumovať) pod konkrétne ustanovenia právnej normy. Pritom platí, že súd nie je povinný za žalobcu vyhľadávať rozhodujúce skutočnosti z masy predložených dôkazov, aby tým nahrádzal procesnú nečinnosť žalobcu. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca však bol v uvedených procesných súvislostiach nečinný, preto musí niesť následky svojej procesnej nečinnosti. Žalobca napriek procesnej obrane žalovaného in eventum neuviedol, že si prípadne uplatňuje svoje nároky z jednotlivých nezaplatených splátok za konkrétne obdobie, ktoré sú v konkrétnej výške (s poukazom na konkrétne úhrady žalovaného) a vyplývajú z konkrétnych dôkazov. Keďže žalobca neunesol bremeno tvrdenia o nároku na zaplatenie dlžnej sumy z konkrétnych splátok úveru, súd neposudzoval a nezaoberal sa ďalej v spore otázkou, dôvodnosti tohto nároku. Súd tento postup zvolil v súlade so zásadou nova iurit curia (súd právo pozná), pretože túto zásadu je možné aplikovať len za predpokladu, že žalobca opíše konkrétne rozhodujúce skutočnosti k uplatnenému nároku na zaplatenie žalovanej sumy.

13. Súd práve z toho dôvodu nariadil predbežné prejednanie sporu, aby vymedzil spoločne so sporovými stranami, čo považuje sporné a čo sporné nie je. Oboznámil ich s predbežným právnym názorom na vec. Žalobca sa však na predbežné prejednanie sporu nedostavil, z neúčasti na ňom sa ospravedlnil, čím súhlasil s rozhodnutím veci bez jeho účasti. Urobil tak napriek tomu, že v predvolaní mal vyslovene uvedené, že jeho osobná účasť je nutná (zvýraznené hrubým písmom). Preto žalobca musí niesť procesný následok svojej neúčasti na predbežnom prejednaní sporu. V konečnom dôsledku aj na pojednávaní, ktoré súd otvoril po zistení, že bez účasti žalobcu nemá predbežné prejednanie sporu význam. Ak nemohol súd poskytnúť sporovej strane poučenie o predbežnom právnym názore, pretože sa nedostavila na pojednávanie alebo predbežné prejednanie sporu, nie je oprávnený a ani povinný mu oznamovať toto predbežné poučenie inak a nie je povinný z tohto dôvodu odročovať pojednávanie (k tomu pozri uznesenie Ústavného súdu ČR zo dňa 27.10.2010 sp. zn. III. ÚS 2848/10).

14. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol. Vzhľadom na to sa súd nezaoberal z hľadiska hospodárnosti a efektivity konania ďalšou procesnou obranou žalovaného.

15. Keďže žalobca v spore nepreukázal nárok na zaplatenie predčasnej splatnosti úveru, súd nepripustil zmenu žalobcu na základe návrhu zo dňa 13.03.2023, pretože by to odporovalo § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Zároveň žalobca nepreukázal splnenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, pretože nepredložil súdu osobitnú výzvu, ktorou vyzval na žalovaného na úhradu dlžnej sumy v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu SR v uznesení sp. zn. 4 Cdo 75/2020 zo dňa 27.10.2022.

16. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, pretože súd žalobu zamietol. Z obsahu spisu súd nezistil žiadne trovy konania žalovaného. Preto o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti II. a III. výroku rozhodnutia je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení trojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 C. s. p.). Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.